

SNAD TO TAKY ZNÁ•TE ...

StÁ™eda, 10 Á•erven 2020

UÁ¾ zas pÁ;r dnÁ- stojÁ-m za vÁ½Á•et tÁ›ch nejneshuÁ;nÁ›jÁjÁ-ch slov. Á½e byto bylo tÁ-m poÁ•asÁ-m? SnaÁ¾Á-m se na n vÁjechno, co se dÁj, ale poslednÁ- dobou jsem tak sotva na recyklaci. Ani to snad uÁ¾ ne... Celou noc se mi zdÁj o vÁjech prÁ-serech, co mÁjm poslednÁ- mÁ›sÁ-c na triku, ale aby mne nÁ›co Á™eÁjitelnÁ©ho sen pÁ™inesl, to ne. A pÁ™itom jsem Á gÁ©niÁ™m ty jejich slavnÁ© nÁjpady vznikly prÁjvÁ› v noci. No, tak to mnÁ› asi nehrozÁ-...

Jak

vÁ-te, moje pÁ™estÁ›hovÁjvacÁ- a byt-pÁ™medÁ›lÁjvacÁ- mÁjnie mne zas posedla. Asi tak pÁ™ed deseti lÁ©ty jsem si Á™ekla, Á¾e uÁ¾ fakt vÁjechno bylo vÁjude, Á¾e uÁ¾ nic novÁ©ho nevymyslÁ-m. Ale - chyba lÁjvky... Vybourala jsem zeÁ• mezi obÁ½vÁjkem a kuchynÁ- (to uÁ¾ dÁ™Á-v), nedÁjvno mezi dvÁ›ma loÁ¾nicemi. A to bylo zase najednou moÁ¾nostÁ-! Pak

jsem se rozhodla "troÁjinku" ulehÁ•it svÁ© hadrÁjrnÁ›, a dala jsem pryÁ• dvÁ› velkÁ© Á•tyÁ™dvÁ©Á™ovÁ© skÁ™Á-nÁ›, koupila si jednu pidimini - a tÁ-mpÁjdem jsem rozdala a vyhodila co Ájlo. Super. OstatnÁ› - Á•Ájst tÁ© loÁ¾nice, kterou jsem tuto mou poslednÁ- budovatelskou akci zaÁ•ala, jsem vÁjm pÁ™ed Á•asem poslala. Nojo, koberec se k tÁ© tapetÁ› moc nehodÁ-, ale vem to Á•ert. Jinou

jsem nemÁ›la a to je ten nejmenÁjÁ- problÁ©m. A pokraÁ•Ájta› zas ukÁjÁ¾u dalÁjÁ- kousek. JenÁ¾e - jÁj jsem z tÁ›ch lidÁ-, co totÁjlnÁ› nemajÁ- Á¾Ájdnou organizaci prÁjce. TakÁ¾e

nejsem jako mÁj drahÁj dcera, kterÁj se mi to kolikrájit snaÁ¾ila vtloci do hlavy: "Mami, nedÁ›lej kousek tu, kousek tam, ber to vÁjechno popoÁ™adÁ›,

napÁ™ed jednu vÁ›c dodÁ›lej, neÁ¾ zaÁ•neÁj dalÁjÁ-." ZnÁjte to, jenÁ¾e, to je ten znÁjmÁ½ hÁjzenÁ½ hrÁjch na zeÁ•. UvÁ ale prostÁ› z Á•ernocho bÁ›locha neudÁ›lÁjÁj, ze zmatkÁjÁ™e organizÁjtora jakbysmet. TudÁ-Á¾ mÁjm tÁ©mÁ›Á™ pÁ™ed skoro uklizenej sklep, rozbordelenej a rozplÁjnovanej obÁ½vÁjk, polosrovnanou lodÁ¾ii. A nervy totÁjlnÁ› nadranc. Jo,

snaÁ¾Á-m se, nedÁjvno tu byla jedna moje bÁjjeÁ•nÁj psÁ- znÁjmÁj, kterÁj pracuje v

Centru sociÁjlnÁ-ch sluÁ¾eb. Slovo dalo slovo a pak si s jednÁ-m statnÁ½m

mlÁjdcem pÁ™ijela pro Ájkatule a rance, plnÁ© vÁ›cÁ-, kterÁ© se - pevnÁ›

doufÁjm - budou hodit bezdomovcÁ™m, lidem v azylovÁ½ch domovech atd. MÁ›la

jsem velkou radost, protoÁ¾e mi pÁ™Á-mo rve srdce, kdyÁ¾ mÁjm vÁ›ci, kterÁ©

jsou jeÁjta› docela dobrÁ©, hÁjzet do kontejneru. Takhle tÁ™eba jeÁjta› pÁ™ijdou

vhod. takhle to zaÁ•alo... proto pak muselo pÁ™ijet auto : -)))

MnohokrÁj

to Á™eÁjÁ-m i tak, Á¾e nÁ›jakÁ© vÁ›ci (napÁ™Á-klad haldy zÁjmovÁ½ch Á•asopisÁ™) dÁjm

na zÁ-dku u kontejnerÁ™. Jak se Á™Á-kÁj, ani se tam neohÁ™ejÁ-... StÁjle doma

jeÁjta› skladuju Á•asopisy "mÁ›dnÁ-" - Burdu, Neue Mode atd., prostÁ›

vÁjchnomoÁ¾nÁ© o Ájita-, pro co si snad pÁ™ijede jedna kamarÁjka. A taky tu mÁjm velikou krabici vyÁjÁ-vacÁ-ch bavlnek

lÁjtek a rozdÁ›lanÁ½ch obrazÁ™. To zas Á•ekÁj na nÁ›jakou dalÁjÁ-. A plno ostatnÁ-ch Á•asopisÁ™. JÁj jsem totiÁ¾ hroznÁj -

nevyhodÁ-m. Jak se Á™Á-kÁj: moli to neÁ¾erou a tÁ™eba se to bude hodit... Pravda

je, Á¾e napÁ™Á-klad stoplusjedniÁ•ku, kterÁ© jsem mÁ›la moc a moc roÁ•nÁ-kÁ™,

jsem uÁ¾ taky zaÁ•ala rozdÁjvat. Je tam bÁjjeÁ•nÁ© Á•tenÁ-. A taky kutilskÁ½

Á•asopisy... No, a na ty sociÁjlnÁ- sluÁ¾by jsem poslala jeÁjta› haldu Á¾enskÁ½ch romÁjnÁ™ a plno detektivek. I nÁ›jakou tu "solidnÁ- literaturu"...

ProÁ• vÁjm tohle vÁjechno pÁ-Áju? Berte

to jako omluvenku, Á¾e jsem zas pro jednu "pauzÁ-rovala". MÁjm tak trochu

rodinnÁ© problÁ©my, taky mi nenÁ- zrovna zdravotnÁ› "ejchuchÁ™", a veÁ•er,

kdy jsem zvyklÁj sedÁ›t u maÁjiny, mi hlava pÁ™estÁjvÁj myslet. Snad to nebude stav setrvalÁ½ :-)))

VÁje d@niela